

hvad Færgestederne angaar, vil selvfølgelig de Udgifter, der i saa Henseende nødvendigvis skulle afholdes, af den offentlige Mening naturlig blive forlangte udrede af Amtene, naar det ikke udtrykkelig i Loven siges, at Meningen med Tilsynets Overgang til Amtene ikke er den at paalægge Amtsrepartitionsfondene større Byrder, end de i Forveien have. Nu veed jeg ganske vist, at den høitærede Indenrigsminister har udtalt i det andet Thing, at Meningen med Lovforslaget aldeles ikke var at gjøre nogenformelst Forandring i det bestaaende Forhold, hvad den pekuniære Side af Sagen angaar, men jeg tror rigtignok, at det i Praxis vil stille sig noget anderledes, ligesom jeg ogsaa tror, at Lovforslaget selv, navnlig ved de det ledfagende Motiver, giver et Fingerpeg i den af mig antydede Retning, idet jeg er bange for, at det overalt vil blive opfattet paa den Maade, som jeg frygter. Det vil nemlig ses af Motiverne, som de findes i Tillæg A, at man har for en stor Del paatænkt ved Færgevesenets Henlæggelse under de vedkommende Amtsraad at faae en Parallel med det Forhold, der allerede nu finder Sted med Hensyn til Veiene, idet disse ere henlagte fra Ministeriet til Amtene, og det udtales ligeledes i Motiverne, at man undtagelsesvis, naar dertil findes Anledning, kan gde af Statskassens Bidrag til gjennemgribende Forandringer ved enkelte Færgesteder af en mere almindelig Interesse. Men den Maade, hvorpaa den høitærede Indenrigsminister har i Motiverne ligesom paralleliseret Færgestederne med Landeveiene, vil efter min Mening meget let føre til, at Forholdet vil blive opfattet saaledes, som jeg frygter, nemlig at Amtsrepartitionsfondene skulle forholde sig til Færgestederne paa samme Maade, som Amtene i det Hele forholde sig til Veivesenet; men det er jo ikke Meningen med Loven. Men naar Lovens Mening bestemt skal udtrykkes, maa det ogsaa ske paa en anden Maade, end det er sket i Lovforslaget, som det oprindeligt er forelagt, ligesom ogsaa paa en anden Maade end i Lovforslaget, som det nu foreligger, da det nemlig efter min Mening nødvendig maa indeholde en bestemt Udtalelse af, at Amtsrepartitionsfondene ikke ere forpligtede med Hensyn til disse større Forbedringer, men at Indenrigsministeriet i hvert enkelt Tilfælde, hvor der er Tale om saadanne, skal tage Sagen i sin Haand. Det er naturligvis ikke min Mening med de Bemærkninger, jeg her gjør Lovforslaget vedrørende, at ville antyde, at Amtsrepartitionsfondene ikke ogsaa skal bidrage ligesom Staten skal det; men min Mening er kun at nedlægge en Indsigelse imod, at det nu bestaaende Forhold skal forrykkes, det Forhold nemlig, hvorefter man enten maa sige, at Forpligtelsen er intetsteds eller, hvis den overhovedet skal være nogetsteds, at det da nærmest maa være Staten, som Forpligtelsen

paahviler. Jeg finder mig saameget mere be-
 spøiet til at slaa dette fast paa nærværende Stand-
 punkt, som Forholdene, hvad jeg allerede tidligere
 har berørt, stille sig meget forskjellig paa de for-
 skjellige Steder, idet enkelte Amters have mange
 Færgesteder, andre faa eller faa godt som ingen.
 Navnlig maa dette fastholdes, da de Indtægter,
 som Amtsrepartitionsfondene ville faae efter
 nærværende Lovforslag, og som maaste ville blive
 ansøgte som en Grund til, at Amtsrepartitions-
 fondene tillige hovedsagelig skal bære Ud-
 gifterne, ere uforholdsmæssig smaa, gjennem-
 snitlig kun 5 Rd. om Aaret af hvert Færgested,
 enkelte Steder lidt mere, enkelte Steder lidt
 mindre. Jeg tror derfor at burde henlede Thing-
 gets og et eventuelt Udvalgs Opmærksomhed paa,
 om det ikke kunde være ønskeligt ved anden Be-
 handling at optage Bestemmelser analoge med
 dem, der bleve foreslaede i sin Tid af Lands-
 thingets Udvalg, og som gif ud paa bestemt at
 fastslaa det af mig antydede Standpunkt, at
 Amtsrepartitionsfondene ikke skal stilles uheldi-
 gere efter dette Lovforslag end tidligere, altsaa
 paa bestemt at udtale, at Forpligtelsen ikke
 efter dette Lovforslag hviler paa Amtsre-
 partitionsfondene i høiere Grad, end den
 gjør det efter den nugældende Lovgivning.

Boffen: Den Engstelse, som paa andet
 Sted i saa høi Grad har gjort sig gjældende med
 Hensyn til, at det foreliggende Lovforslag skal
 tilfigte at vælte en ny Byrde over paa Amtsrepar-
 titionsfondene — en Engstelse, der blev saa stærk,
 at man tilfaldte juridisk Bistand for at værges
 Amtsrepartitionsfondene derimod — har nu ogsaa fundet
 Gjenklang her i Thinget gennem det ærede Medlem,
 som nys talte. Jeg tror, at denne Engstelse er
 noget overdreven; thi, naar man lægger Mærke
 til, hvad Lovforslaget i og for sig gaar ud paa,
 vil man se, at det i alt Fald i sin oprindelige
 Skikkelse kun dreier sig om en Overflytning af
 Bestyrelsen eller, som det er kaldt, Tilsynet med
 Færgevesenet fra Indenrigsministeriet til Amts-
 raadene. Det er udgaaende derfra, at man har
 malet temmelig stærke Billeder af den Fare, som
 formentlig kunde indeholdes deri overfor Amtskas-
 serne. Man gaar nemlig ud fra, at den For-
 pligtelse, der her er bleven omfribt, hidtil skal
 have, om ikke hvilet paa Statskassen, saa dog
 staaet i større eller mindre Forbindelse med den;
 men dette er ganske vist en urigtig Forudsætning.
 Hvorledes er nemlig Forholdet med Hensyn til
 denne Sag? Det er paa de allerfleste Steder
 dette, at Privilegiehaverne have været forpligtede
 til at vedligeholde Færgeløbene og, hvad dertil
 hører, i den Stand, hvori de hidtil have været;
 men denne Forpligtelse vedvarer fremdeles, og
 Ingen tilfigter at gjøre nogen Forandring deri.
 Bore Færgeløb befinde sig imidlertid paa de aller-
 fleste Steder i en Tilstand, som allerede nu stærkt